

ת"פ 23208/06 - מדינת ישראל נגד משה יעל

בית משפט השלום בירושלים

10 יוני 2015

ת"פ 23208-06 מדינת ישראל נ' יעל(עוצר)

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה יעל (עוצר)

הנאשם

זר-דין

רקע

1. ביום 19.11.2014 הורשע הנאשם בהתאם להודאותו, בעבירות שייחסו לו בכתב-אישור מתוך צדוקמן:

(א) קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק) (שש עבירות).

(ב) ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות לפי סעיף 415 סיפה בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין (שתי עבירות).

(ג) זיווג מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות חמימות לפי סעיף 418 סיפה לחוק העונשין (עבירה אחת).

(ד) שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות חמימות לפי סעיף 418 סיפה בצירוף סעיף 420 לחוק העונשין (עבירה אחת).

(ה) מרמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת מס הכנסת או הפוקודה) (עבירה אחת).

(ו) אי הودעה על התחלת התעסוקות ורישום לפי סעיף 215א לפקודת מס הכנסת וסעיף 117(א)(4) לחוק מס ערץ מוסף, התשל"ז-1975 (להלן: חוק מס ערץ מוסף) (עבירה אחת).

(ז) אי ניהול פנקסי חשבונות לפי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסת וסעיף 117(א)(7) לחוק מס ערץ מוסף (עבירה אחת).

(ח) אי הוצאת חשבונות מס לפי סעיף 117(א)(13) לחוק מס ערץ מוסף (עבירה אחת).

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

(ט) اي הגשת דוחות תקופתיים למע"מ לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך נוסף (עבירה אחת).

.2. כתוב-האישום המתוקן כולל חלק כללי וכן שמוña אישומים:

בהתאם לחלק הכללי לכתב-האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית הונה הנאשם בשיטתיות מספר רב של אנשים. הנאשם נהג להציג את עצמו כאדם אשר עוסק בהוצאה היתרי בניה, והציג מצג שווה לפיו יכולתו להוציא היתרי בניה תוך זמן קצר מעיריית ירושלים, וכן קיבל הנחות בתשלום היטלים שונים בעיריה, כגון היטל השבחה, ארנונה ועוד. חלק מציג השווה, אף חתום הנאשם בהם התחייב לפעול עבור המתלוונים להוצאה היתרי בניה וקבלת הנחות כאמור, בידועו כי אין אפשרות לעשות כן. בעקבות מציג השווה, קיבל הנאשם במרמה סכומי כסף גבוהים, וזאת כשיין לו כוונה או יכולת למשם את התחייבותיו. העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות המתבטאות בתכנון מוקדם, בסכום הכספי הגבוה, במורכבות המעשים ובכך שמדובר בפעולה שיטית ומקופה כמפורט להלן:

בהתאם לעובדות האישום הראשון, במהלך חודש ינואר 2014, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנו חוסין עבאסי ומוחמד עבאסי לנאים, לאחר שנמסר להם על-ידי אחר שהנאים שמאי יכול לשיעם להם בהפחחת תשומת היטל השבחה לעיריית ירושלים. השניים נפגשו עם הנאשם במשרדו ברחוב יד חרוצים בירושלים (להלן בכל האישומים: המשרד). בפגישה סייפו השניים לנאים כי יש להם חובות הנוגעים לתשלומי היטל השבחה ולחברת הגיכון. הנאשם אמר לחוסין עבאסי כי באפשרותו להפחית את סכומי התשלום הפחתה ניכרת על-ידי מידיה מחדש של שטח הקרקע, בידועו כי אינו יכול לעשות כן. בהמשך לכך חתמו מוחמד עבאסי והנאים על חוזה לפיו הנאשם מתחייב לגורום להפחחת תשלום היטל השבחה, בתמורה לתשלום משכורת. במועד החתימה, קיבל הנאשם בידי סכום של 55,000 ₪ בזמן אחד שני שיקום בסכום של 55,000 ₪ כל אחד, אשר הוחזר לידי של עבאסי ביום 23.1.2014. עד למועד מעצרו של הנאשם ביום 3.3.2014, המשיך הנאשם והצהיר בפני חוסין עבאסי כי הוא פועל להפחחת היטל השבחה וה חובב לחברת הגיכון, וזאת בידועו כי אין אפשרות לעשות כן, וכן לא פעל כפי שהתחייב. בהמשך לכך, ביום 26.2.2014 Zi'if הנאים שיק של חברת "היונה המופפת למסירות ושלוחים בע"מ" לצורך תשלום לחברת הגיכון בסך של 173,652 ₪. הנאשם הגיע לבנק הדואר וניסה לשלם את חובו של חוסין עבאסי לחברת הגיכון באמצעות השיק המזוייף הנ"יל, אולם השיק נדחה ולא נתקבל על-ידי בנק הדואר. משהסתבר לחוסין ומוחמד עבאסי שהנאים אכן עשו דבר להפחחת חובותיהם, דרשו מהנאים להחזיר להם את הסכום של 55,000 ₪ שהעיבו לו. במהלך חודש Mai 2014 נפגש הנאשם עם חוסין ומוחמד עבאסי כדי להחזיר להם את הכספי ששילמו לו. במהלך הפגישה, מסר הנאשם לחוסין עבאסי שיקים מזויפים. לאחר שהשיקים לא התקבלו לתשלום בבנק הדואר מאוחר שנקראו כמזוייפים, פנה חוסין עבאסי שוב לנאים אשר הודיע כי יdag לתשלום החוב בדרך אחרת. מספר ימים לאחר מכן, ניסה הנאשם להעביר לחוסין עבאסי שיק מזויף נוספת, אולם נעצר על-ידי משטרת ישראל. במעשהיו אלה קיבל הנאשם כסף במרמה מחוסין ומוחמד עבאסי בנסיבות מחמירות, Zi'if שיקים בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות, ניסה לקבל באמצעות השיק המזוייף את הנחת דעתו של פקיד הבנק במרמה, וכן ניסה לשלם את חובו לחוסין עבאסי באמצעות שיק מזויף. בגין כך, הורשע הנאשם במסגרת האישום הראשון לפי הודהתו, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, וכן Zi'if מסמן בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות.

בהתאם לעובדות האישום השני, במועד שאינו במדויק למאשימה, סיפר חוסין עבאסי לגיטו, פריד אבו דיאב,

שיש לו מכר - הנאשם, שיכול לסייע בהפחחת תשומות לעיריית ירושלים. במהלך חודש פברואר 2014, במועד שאינו ידוע במדוק למאשינה,פגש פריד ابو דיאב את הנאשם במשרדו. הנאשם ציין כי ביכולתו לסייע לאבו דיאב לקלבל הנחה עבור תשלום לעיריית ירושלים לצורך קבלת היתר בניה. הנאשם התחייב כי יפחית את התשלום ויסיים את חובותיו של ابو דיאב בעיריה, בידיעו כי אין באפשרותו לעשות כן. באותו מועד, בעקבות מצג השווא, חתום הנאשם על חוזה בו הוא מתחייב לפעול כאמור, וזאת מבלתי שהתקoon לעשות כן. במועד החתימה, קיבל הנאשם במרמה מאבו דיאב סכום של 18,000 ₪ ביחסן על-מנת לפעול לתשלומים לעיריית ירושלים. עד למועד הגשת כתוב האישום, לא פעל הנאשם כפי שהתחייב. בגין כך, הורשע הנאשם במסגרת האישום השני לפי הودאותו, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, במהלך חודש ינואר 2014, במועד שאינו ידוע במדוק למאשינה, סיפר ابو סופיאן עבאסי לעוזיז עודה כי הנאשם יכול לסייע לו בקבלת היתר בניה לבתו בג'בל מוכבר. כעבור מספר ימים, נפגשו עוזיז עודה והנאשם במשרדו של הנאשם, והנאשם סיפר לעוזיז כי מאחר שיש לו קשרים בעיריה הוא יוכל לסייע לו בקבלת היתר בניה. הנאשם קיבל מעודה מסמכים כדי שיבדוק אותם בעיריית ירושלים, ולאחר מספר ימים התקשר הנאשם לעוזיז עודה ואמר לו כי יוכל לסייע לו לקבל את הרישון עבור תוספת הבניה שביצע תמורת סך של 80,000 ₪, וזאת בידיעו כי אין באפשרותו לעשות כן. הנאשם קיבל לידי מעוזיז עודה סכום של 55,000 ₪ ביחסן עבור הוצאה היתר בניה וזאת למטרות שלא התקoon לפעול כפי שהתחייב. מתוך סכום זה, העביר הנאשם מספר אלף ₪ לגורם העוסקים בתחום הבניה והוצאה היתר. בגין כך, הורשע הנאשם במסגרת האישום השלישי לפי הודאותו, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

בהתאם לעובדות האישום הרביעי, במהלך חודש ספטמבר 2013, במועד שאינו ידוע במדוק למאשינה, סיפר איסמעין ابو רmileה למחמוד ابو רmileה כי הנאשם יכול לסייע לו להציג היתר בניה לתוספת הבניה לנכס שברשותו באבו טור. מחמוד ابو רmileה פנה לנאשם אשר הציג את עצמו בצד כמי שיכול לסייע לו לקבל היתר בניה תמורת סכום של 100,000 ₪, בידיעו כי אין באפשרותו לעשות כן. ביום 16.9.2013 חתום הנאשם על חוזה לפיו הוא מצהיר בצד כי הוא בעל ההכשרה וההסכמה המקצועית על-פי דין להכין, לעורוך ולהגיש תוכניות ובקשות להיתר בניה אצל רשויות התקנון בירושלים, והתחייב לטפל בהוצאה היתר בניה לנכס תמורת סכום של 110,000 ₪, וזאת מבלתי שכוכונתו לעשות כן. באותו מועד, קיבל הנאשם לידי סכום של 15,000 ₪ ביחסן. בימים נוספים נספחים העביר ابو רmileה לנאשם סכומים כסף שונים העולים כדי 50,000 ₪. בהמשך, הודיע הנאשם בצד לאבו רmileה כי פתח לו תיק לקבלת היתר בניה בעיריית ירושלים, וכי שילם למהנדסים על-מנת שייטפלו בבקשתו. בחודש ינואר 2014, במועד שאינו ידוע במדוק למאשינה, הציג הנאשם לשוקרי ابو רmileה, בנו של מחמוד ابو רmileה, היתר בניה מזוייף ابو רmileה ביחס לתוספת הבניה המבוקשת, ואמר לו שחרסה רק עוד חתימה אחת. בהמשך, הודיע הנאשם בצד לשוקרי ابو רmileה כי היתר הבניה מוכן ונשלח בדואר, וזאת מבלתי שפועל לקבלת היתר בניה. ב意义上 המתוארים, קיבל הנאשם 50,000 ₪ במרמה בגין כך, הורשע הנאשם במסגרת האישום הרביעי לפי הודאותו, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות וכן שימוש במסמך מזויף בכוונה לקלבל באמצעות דיבור בנסיבות חמימות. בגין כך, הורשע מזויף בכוונה לקלבל באמצעות דבר בנסיבות חמימות.

בהתאם לעובדות האישום החמישי, במהלך חודש يول' 2013, במועד שאינו ידוע במדוק למאשינה, סיפר אדם בשם ابو עוזיז לאיסמעיל ابو רmileה, כי הנאשם יכול לסייע לו בהוצאה היתר לתוספת בניה לנכס ברשותו בשכונת

שועפט בירושלים. בהמשך לכך, פנו איסמעיל ابو רmileה ושכנו אנוואר פאייז ابو סלאח לנאשם, אשר הודיעו להם כי ביכולתו לפעול להוצאה היתר בניה תמורת 170,000 ₪, בידועו כי אין אפשרות לעשות כן. ביום 17.7.2013 חתום הנאשם על חוזה בו התחזה לאדם בעל הקשרה והסכמה מחייבת להגיש תכניות ובקשות להיתרי בניה אצל רשות התקנון וכן התחייב לפעול להוצאה היתר בניה כאמור לעיל. הנאשם חתום על החוזה מבלי שיש בידו הסכמה לעורך ולהגיש תכניות ובקשות להיתר בניה, ומבליל שהתקנון לפעול כפי שהתחייב בחוזה. במועד חתימת החוזה, קיבל הנאשם במרמה סכום של 40,000 ₪. מתוך סכום זה העביר הנאשם מספר אלף ₪ לגורם העוסקים בתחום הבניה והוצאה היתרים. בגין כך, הורשע הנאשם במסגרת האישום החמישי לפי הודהתו, בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

בהתאם לעובדות האישום השישי, במהלך חודש מרץ 2013, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה,פגש הנאשם את פאייז קואסמי במשרדי עיריית ירושלים והציג את עצמו כצוב כדראיכל. הנאשם שאל את קואסמי מה הבעיה בעיטה הגיע לעיריית ירושלים, וקואסמי אמר שיש לו בעיה עם כביש שצריך לעבור בשטח השיר ל'. הנאשם אמר לקואסמי כי זה המקבע שלו וכי ביכולתו לטפל בעיטה תמורת סכום של 250,000 ₪, בידועו כי אין אפשרות לעשות כן. ביום 15.4.2013 חתום הנאשם על חוזה בו הוא מתחייב כי הוא בעל הסכמה מחייבת לעורך ולהגיש תכניות ובקשות להיתר בגין רשות התקנון והבנייה בירושלים, והתחייב תמורת סכום של 250,000 ₪ לפעול להוצאה היתר בניה מול עיריית ירושלים. כל זאת, כשאין בכוונתו לפעול כפי שהתחייב בחוזה. במועד חתימת החוזה, קיבל הנאשם לידי במרמה סכום של 20,000 ₪. מתוך סכום זה, העביר הנאשם מספר אלף ₪ לגורם העוסקים בתחום הבניה והוצאה היתרים. בגין כך, הורשע הנאשם במסגרת האישום השישי לפי הודהתו, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

בהתאם לעובדות האישום השביעי, במהלך חודש יוני או יולי 2013, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, סיפר אדם בשם ابو עזיז למحمد בשיר כי הנאשם הוא מהנדס אשר יכול להפחית את מס השבח באמצעות מדידה מחודשת של הנכס שבבעלותו בג'בל מוכבר, וכן יכול להוציא עבורי היתר בניה מחדש, והוא מוחמד בשיר אל הנאשם, אשר הציג עצמו כצוב בפניו מחדש כ"הנדס של היתרי בניה", אמר כי ביכולתו לקבל עבורי בשיר הנחה בתשלום היטל השבחה ולפעול לקבלת היתר בניה, בידועו כי אין אפשרות לעשות כן. ביום 12.6.2013 חתום הנאשם על חוזה והצהיר בצדב כי הוא בעל הקשרה והסכמה מחייבת על-פי דין להיכן, לעורך ולהגיש תכניות ובקשות להיתרי בגין וכן התחייב לפעול להוצאה היתר בניה תמורת סכום של 125,000 ₪, וזאת מבלי שה הנאשם בעל הקשרה או הסכמה מחייבת וכשאין בכוונתו לפעול כפי שהתחייב בחוזה. במועד חתימת החוזה, קיבל הנאשם לידי במרמה סכום של 40,000 ₪ בזמן. בהמשך, הנאשם הודיע לבשיר כי הוא קרוב לשיום קבלת היתר הבניה וקיבל לידי סכום נוסף של 48,000 ₪, וזאת מבלי שפועל לפתחת תיק לקבלת היתר בניה בעיריית ירושלים, ומבליל שפועל על-פי דין לקבלת היתר בניה בכל דרך אחרת. בגין כך, הורשע הנאשם במסגרת האישום השביעי לפי הודהתו, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

בהתאם לעובדות האישום השמיני, במהלך התקופה הרלוונטית וכתוואה ישירה מפעילותו של הנאשם כמתואר בכתב-האישור המתוקן, הפיק הנאשם הכנסות בסך של 345,000 ₪, המהוים הכנסה לפי פרקיות מס הכנסה וכן עסקאות לפי חוק מס ערף מסויף. הנאשם בצדב ובכוונה להתחמק מתשלום מס הכנסה בגין הכנסותיו אותן קיבל במרמה, פעל במרמה, עורמה ותחבולה, כדלקמן: (א) הנאשם הסווה את מקור ההכנסה בשלמותו, שהוא עסק לקבלת היתרי בנהה במרמה. (ב) הנאשם, בכוונה להעלים מרשות המס את עובדת קיומו של העסק ומקור הכנסתו בשלמותו,

לא הודיע לפקיעד השומה על תחילת עיסוקו. (ג) הנאשם, בכונה להעלים מרשותו המס את מקור הכנסתו בשלמותו, לא הגיע דו"ח לפקיעד השומה ואף לא ניהל פנקסי חשבונות בגין הכנסות העסוק. (ד) הנאשם לא הוציא חשבונות מס ללקוחותיו. בגין כך, הורשע הנאשם במסגרת האישום השמיני לפני הودאותו, בעבירות של מרמה ותחבולה; اي הודהה על התחלת התעסוקות; اي ניהול פנקסי חשבונות; اي הוצאה חשבונות מס; ואילו הגשת דו"חות תקופתיים למע"מ.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם. יחד עם זאת, הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך עriticת תשקייר.

בסוף דרך, הוגשו לעוני בעניינו של הנאשם שני תסקירים מטעם שירות המבחן, וכן התייחסות של רע"ן טיפול ושיקום שבב"ס כמפורט להלן.

התסkick הראשי

4. ביום 2015.8.2. הוגש לעוני **תשקייר ראשוני** מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם. מהתשקייר עולה כי הנאשם בן 41, נשוי ואב לשלושה ילדים. טרם מעצרו, התגורר הנאשם עם משפחתו בדירה השוכנת לדירורי הציבור, כאשר המשפחה מתמחה על-ידי לשכת הרוחה. מסקירת מהלך חייו עולה כי הנאשם גדל בירושלים, ולאחר שנים גילה בעיות התנהגות והתקשה בלימודים. במהלך לימודיו התיכוניים, התנהלו כנגד הנאשם מספר תיקים פליליים ובסיומו של יום הופנה על-ידי שירות המבחן לנוער להוסטל בו התגורר עד שסימן את לימודיו. בהמשך, קיבל פטור מגויס לצה"ל והחל לעבוד בבית מלון. במקביל, הנאשם עבד עם אביו במכירת מזון ושתייה לsolesרי השוק. לדברי הנאשם, בתקופה זו נחשף דרך אביו להימורים, והחל להמר בעצמו. לאחר מות אביו, המשיך הנאשם לעבוד בשוק במשך חודשים נוספים, והעמיק את התמכרותו להימורים במשחקיו עם סולסרי השוק. לאחר מכן, עבד הנאשם בעבודות מזדמנות בעיקר בתחום המזון והשיווק. הנאשם תיאר כי בשנת הקודמת למעצרו בגין תיק זה, הוא לא היה מרוצה ממשכורתו, ולכן פנה לעסוק באופן עצמאי בתחום אישורי הבניה, כאשר במסגרת זו ביצע את העבירות בהן הורשע לפני. הנאשם מסר כי הוא בעל חובות גבוהים, בין היתר בהוצאה לפועל.

שירות המבחן ציין כי לנายน חמישה רישיונות קודמות, לרבות בגין עבירות של זיווג, מרמה ורכוש. הוא נדון בעבר לארבעה עונשי מאסר בפועל, חלקם לתקופות ממושכות. עוד צוין כי בשנת 2003, בהיותו אסיר לראשונה וזכה מתנאי שחרורו, השתלב הנאשם במסגרת עמותת "אפשר" לטיפול בנפגעים אלכוהול והימורים. בדיעבד התברר כי הנאשם הוסיף להמר במקביל לטיפולו הפנימי לטיפול באמצעות מניפולטיבי לייצור רושם חיובי, כאשר למעשה היה לטיפול בלבד, והמשיך ביצוע עבירות ומשחקי הימורים. עוד צוין בתסkick כי בשנת 2013 הופנה הנאשם לשירות המבחן בגין עבירה של הונאה בכרטיס חיוב. נכון קשייו של הנאשם אותה עת לראות את הבעיתיות שבהתנהלותו, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מונע מתרן לקיים את הפסادة החיוותית אותה הוא מציג, תוך סילוף עובדות ולא שהנายน מסוגל להבין את חומרת מעשייו ושלכותיהם. ההערכה במסגרת אותו תיק הייתה כי הנאשם לא בשל להפיק תועלת מקשר טיפול, ועל כן נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצת טיפולית בעניינו.

אשר לעבירות נשוא התק שbsubתרת - הנאשם לפקח עסק שנייה לא היה מוכר לרשות המסים (האישום השני). הנאשם תיאר כי כאשר פתח את העסק שלו, שכר מהנדס ואדריכל ובזאת ראה עצמו כפועל באופן חוקי. עוד טען הנאשם כי השלים את העבודות להן התחייב עבור האנשים אשר שלמו לו, וזאת עד למועדו. בונגע לאישום הראשון - הנאשם חחש כי זיהף המחות וטען כי קיבל אותן מעורך-דין. ביחס לאיושומים 7-2, טען הנאשם כי היה בתהילך מול עיריית ירושלים וכי לו לא נעצר היה מצלה בכך. הנאשם תאר כי בתקופה האמורה נהג להמר במכונות מזל והפסיד מדי לילה -. 2000 ל. הוא מסר כי למורות התמכוורתו להימורים, ניסה לבצע את עבודתו בצורה הוגנת. שירות המבחן תרשם כי קיים אצל הנאשם קשי בהפנייה מושמעות מעשי ובעיתיות בהתנהלותו, וניכר כי הוא מתקשה לראות את הפגעה שלו באחרים. עוד תרשם שירות המבחן כי בסיס מעורבותו של הנאשם בעבירות בהן הורשע, עומד רצון לרוח כמספר תוקן תכנון מוקדם ומינופולטיבית, נוכח נתיתו להימורים וצורך בכיסוף מזומנים למלוי דחפי ההתכרכותים.

שירות המבחן סבר כי הנאשם גדל ללא שהיה לידו דמות מכונית ומכילה, והוא בעל דמי עצמי פגוע. עוד סבר שירות המבחן כי הנאשם מציג פסادה של הצלחה יכולות גבוהות, בניסיון לזכות בהערכת סביבתו. לא אחת, הנאשם מפעיל מניפולציות רגשיות על סביבתו תוך נטיה לסלף עבודות, בניסיון לגייס אחרים לטובתו. עברו הפלילי, התמכוורתו ארוכת השנים להימורים, קשייו לראות את צרכי الآخر ונטיתו להשתמש בסביבתו למילוי צרכיו - כל אלה מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכון להישנות מעורבות עבריתנית. מנגד, הנאשם ביטא רצון להשתתף בהליך טיפולו אינטנסיבי. כמו כן, הנאשם מסר כי השתלב בקבוצות טיפוליות בבית המעצר. בתסקיר צוין כי אלה מהווים גורמי סיכון לשיקום.

בסוף יום, ולאחר התלבבות, המליץ שירות המבחן על בחינת האפשרות לשילובו של הנאשם בקהילה טיפולית סגורה לצורך טיפול בהתכרכותו להימורים לתקופת ניסיון, וזאת לפני יגור דין.

השתלשלות העניינים בהליך לאחר הרשעה והגשת התסקיר הראשון, טרם שמיית הטיעונים לעונש

5. ביום 19.2.2015, ביום דיון במעמד הצדדים במחלו הוגש לעיוני בהסכמה תスキרי המעצר שהוכנו בעניינו של הנאשם ביולי 2014, נתתי החלטה בה התבקשה קצינת המבחן להבהיר את המלצתה לבחינת האפשרות לשילוב הנאשם בקהילה טיפולית סגורה טרם גזרת דין, וזאת במספר היבטים שנוסחו כדלקמן:

"א. מתスキרי המעצר שהוגשו לעיוני בהסכמה הצדדים עולה תמונה מעוררת קשי ודגאה ביחס לנאים. נשאלת השאלה כיצד במקרה שלו התנאים כתה אשר שירות המבחן לפני חודשים ספורים בלבד כתב את אשר כתוב בתסקיר המעצר לגבי העדר ההתאמה של הנאשם להליך טיפול."

ב. מתבקשת התייחסות להליך הטיפול שהנאשם טוען כי הוא עובר בבית המעצר באמצעות הסוציאלית של בית המעצר. קצינת המבחן מתבקשת להתייחס לשאלת מדוע יש צורך בקהילה טיפולית סגורה דווקא, ומדוע לא יטופל הנאשם במסגרת שב".

ג. מתבקשת התייחסות לשאלת מה השינה היום ביחס לעבר, בשים לב לכך

שהנואשם כבר עבר ניסיון טיפולו אולם ביצוע עבירות תוך כדי כך, ובשים לב לכך שההתסaurus הנוכחי מעורר קשיים משמעותיים בקשר ל渴求 ההחלטה, לא בא שירוט המבחן בהמלצת טיפולית שכן ההערכה הייתה שהנואשם לא בשל לטיפול. יחד עם זאת, בנסיבות שונערכה עם הנואשם לאחר מתן הכרעת-הדין בעניינו, הביע הנואשם רצון להשתלב בהליך גמilia אינטנסיבי. שירוט המבחן ציין כי התלבט בהמלצתו, אולם סבר כי ההליך המשפטי מהוות גורם ממנוף להשתלבות בהליך טיפולי משמעותי במסגרת קהילה טיפולית סגורה, וזה הדבר שהכריע את הcpf.

בהתשׁוּבָה משלים מיום 1.3.2015 ציין שירוט המבחן כי הוא סבור שההליך המשפטי יכול להיות "מניע מעלה מוטיבציה להשתתפות בטיפול", אך הוסיף כי "מאידך ישנה אפשרות של גזירת דין והפנייתו למסגרת טיפולית בשירות בית הסוהר". בנוסף, לבקשת בית-המשפט, יצר שירוט המבחן קשר עם העובדת-הסוציאלית המטפלת בנואשם במסגרת, במוגרתו שלוב הנואשם בשתי קבוצות טיפוליות. הערכת העובדת הסוציאלית כפי שנמסרה לשירוט המבחן הייתה כי על-אף שהנואשם משתתף בקבוצות טיפוליות במערך ומשתף פעולה במסגרת, הנואשם הנה בעל דפוסי התנהגות עברינית ומינימלית וכי הוא זקוק לטיפול עמוק לאורך זמן. העובדת-הסוציאלית ציינה כי בשלב המעצר אין מסגרת שיכולה להתאים לצרכיו הטיפוליים של הנואשם, אולם קיימת מסגרת זאת לאנשים המרצים מסר בפועל. עוד צוין מפי העובדת-הסוציאלית כי לפי התרשומותה: "קיים פער בין הבעת המוטיבציה והצהרותו [של הנואשם] לקרהת שנייה, לבין מה שמדובר לעשות בפועל לצורך כר". בהתחשב בכך כל אלה, ציין שירוט המבחן בתשׁוּבָה משלים כי אם יראה בית-המשפט לנכון לבחון את מידת השתלבותו של הנואשם בטיפול סגורה במסגרת תקופת ניסיון, יוכל שירוט המבחן להתחיל בהליכים הנדרשים. לחופין, במידה ויגזר דין של הנואשם למסר בפועל, יdag שירוט המבחן לעדכן את שב"ס בנוגע לצרכיו הטיפוליים.

בסיום דין שהתקיים במעמד הצדדים ביום 16.3.2015, במהלכו טענה באת-כח הנואשם בדבר העדר תוכניות טיפוליות מתאימות במסגרת שב"ס, ועל-מנת שתונח לפני תמונה מלאה, התבקשה רע"ן טיפול ושיקום שב"ס להגיש לעיון הבהרה אודוט אפשרויות טיפול במסגרת שב"ס בעקבית הנסיבות להימורים.

הבהרת רע"ן טיפול ושיקום שב"ס, סג"ד קרן גלבוע, הועבירה לעיוני ביום 22.4.2015. בהודעה צוין כי שב"ס, כמו גם בקהילה, אין מסגרת טיפולית ייחודית לטיפול בההתמכרות להימורים. צוין כי אסירים הזקוקים למנהנת בתחום הההתמכרות, מופנים לאחת המוסגרות הרבות שב"ס המטפלות בההתמכרות. עוד צוין כי בחינת צרכיו הטיפוליים של הנואשם העלתה כי בנוסף לבעיית הההתמכרות להימורים, הנואשם מרבה לעבורי עבירות מרמה וחיזוף. בהתייחס לכך, צוין כי שב"ס מופעלות כיום מס' רב של קבוצות לצורך מתן מענה בתחום מרכיב זה. לבסוף, צוין כי במידה שהנאשם ישפט לתקופת מסר אשר אפשר את שלוונו בהליך טיפולי משמעותי, ובמידה שהנאשם יביע מוטיבציה לכך, תערוך בדיקת התאמת לשילובו בבית-הסוהר "חרמון" בו מתקיימות מחלקות טיפוליות לגמilia בצד טיפול בעברינות מרמה, וכך שניתן יהיה לתמת "מענה נרחב בעיותו של הנואשם", כר' לשון הבהרה.

בקשת ההגנה לשחרור הנאשם לחילופת מעצר בקהילה טיפולית סגורה טרם גזירת הדין

A. טיעוני הצדדים

8. באט-כחו הנאשם עתרה לאמץ את המלצתו הראשונית של שירות המבחן בתסקירות הראשונות, ולהפנות את הנאשם לחילופת מעצר בקהילה טיפולית סגורה טרם שמיית הティיעונים לעונש בעניינו. הסוגירות ציינה כי אמןם בשלב המעצר הנאשם לא היה בשל להליך טיפול, אולם כוון הנאשם לזכות אחריות ונכון להיכנס להליך טיפול למענו ולמען משפחתו. עוד ציינה הסוגירות כי על דרך הכלל, בהתאם לפסיקה, השלב הראו להפנות להליך טיפול הוא במסגרת התקיק העיקרי, לאחר הودאה ונטילת אחריות. לטענתה הגנה, שב"ס אינו מציע טיפול "יעודי" לביעית ההימורים ממנה סובל הנאשם, להבדיל מהטיפול המוצע בקהילה "הדרך" אליה התיחס תסquitור הראשון. הסוגירות עמדה על כך שמדובר בתכנית טיפולית משמעותית, בת כhana-שנתים. לדידה, בשים לב לכך שהנאשם כבר שחה לעונשה משנה במהלך מאחריו סORG וברית, יהיה נכוון וראו לאמץ את המלצת שירות המבחן לבחינת האפקט הטיפולי בקהילה סגורה. בהקשר זה, ציינה הסוגירות כי אין באימוש הממליצה כדי לשולול אפשרות לעונשה מוחשית נספת בהמשך הדרך, לאחר סיום הטיפול בקהילה, אם בדמות 6 חודשים שירות ואם בדמות עונשה כספית, לצד עונשה מותנית.

הנאשם בדבריו לפנוי ביום 16.3.2015 טען כי "אף פעם לא קיבל הזדמנויות", וכי הוא מבקש לאפשר לו טיפול בקהילה סגורה למענו ולמען משפחתו, שכן לטענתו גם אם יעבור טיפול בכלל, הוא נמצא שם "בנסיבות עבריות שגורמת להימורים".

9. מנגד, המאשימה התנגדה לשחרור לחילופת מעצר לצורך שיילוב הנאשם בקהילה טיפולית סגורה טרם גזירת העונש. המאשימה עמדה על כך שעמדתה העונשית בתיק זה הינה למאסר בפועל ממושך, וכן ציינה כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על-תנאי בר הפעלה. המאשימה עמדה על עבורי הפלילי של הנאשם, הכול עבירות רלוונטיות. בנוסף, טענה המאשימה כי הנאשם שולב בעבר בהליך טיפול כאסיר ברישון, אולם הוסיף ביצוע עבירות בתקופת הטיפול. עוד העלתה המאשימה חשש שהוא הנאשם מעוניין להשתלב הטיפול בעת, רק נוכח החרב המונחת על צווארו טרם גזירת עונשו, בלי שהפנים באופןן ואmittiy את הביעיותו בהתנהלותו. לדידה של המאשימה, אם הנאשם אכן מעוניין בשינויו, הוא יכול להשתלב בהליך טיפול במסגרת שב"ס, בעודו מרצה עונש מאסר בפועל מאחריו סORG וברית.

B. דין והכרעה

10. נקודת המוצא מציה בבש"פ 11/1981 מדינת ישראל נ' סoiseה (21.3.2011), שם עמד כב' השופט עמית על הקווים המנחים לבחינת שחרורו של הנאשם לחילופת מעצר טיפולית במסגרת הליך המעצר, לצורך גמילה מהתמכרות לسمים. בבש"פ 11/1981 סoiseה הנ"ל נקבע כי על דרך הכלל, העיתוי הרואו לגמילה מסמים הנהו שלב גזירת הדין וריצוי העונש, ולא שלב המעצר. בהקשר זה נקבע כי "מקום בו גזר בית המשפט דין של הנאשם למאסר בפועל, יכול הנאשם למצוא את תיקונו בהליכי גמילה בבית הסוהר במילר מסטרו", תוך שzieין כי "יתרת שירות" מתאימה כדי לעبور את התהליך (שם, בסוף פסקה 8). עוד נקבע כי רק בנסיבות חריגות שהשיקולים בעניין פורטו באותה החלטה (לרבבות בחינת מסוכנות הנאשם, סוג העבירות המוחסנות לו ועבורי הפלילי; סיכוי הצלחת הטיפול; גלו של הנאשם והздמנויות טיפוליות שניתנו לו בעבר; שאלת כוונת רצונו של הנאשם להיגמל; התחלתו של הליך גמילה טרם ביצוע העבירה שבגינה נעצר הנאשם או הבעת רצון לכך; וכן גזר-דין שצפוי לנאשם אם יורשע), ניתן לשחרורו של

הנאשם לחילופת מעצר טיפולית לצורך גמילה.

יוער כי בהחלטת כב' השופט שהם בבש"פ 8000/12 רוזן נ' מדינת ישראל (24.12.2012), נקבע כי ניתן לישם את העקרונות אשר הותוו בבש"פ 11/1981 סיסעה הנ"ל, בשינויים המחייבים, אף כשמדבר בתמכוותם להימורים. באותה החלטה נקבע שוב כי: "...ככל, המועד המתאים לבחינת אפשרות הטיפול בנאשם, במסגרות של גמילה מהתכacoות שלשה, הינו השלב שלאחר גירת הדין ובמהלך ריצוי עונש המאסר" (שם, פסקה 13).

11. לאחר שבchnerתי את עניינו של הנאשם ועינתי בשני התסקרים שהוגשו לעוני וכן בהבהירת רע"ן טיפול ושיקום בשב"ס, אני סבורה כי אין מקום להורות על שחרור הנאשם מעצרו לקהילה טיפול סגורה טרם גירת עונשו, וזאת מטעמים הבאים:

ראשית, הנאשם לא החל בהליך גמילה טרם ביצוע העבירות בגין נער, ולא ניצל את תקופת שחרורו ממאסר קודם בשנת 2012 לצורך כך. הנאשם אף לא שולב בהליך גמילה במסגרת מעצרו בתיק זה טרם הכרעת-הדין לפניו. עיון בתסaurus המעצר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם מעלה כי הוא לא הביע נזקנות טיפולית בתחום ההתכacoות או בכל תחום אחר. בתסaurus המעצר נוסף העיריך שירות המבחן כי הנאשם רואה באפיק טיפול צורך ממשי. שירות המבחן התרשם בשלב המעצר (טרם הכרעת-הדין) כי הנאשם הביע מוטיבציה מילולית לטיפול על רקע אימת מעצרו, וכי לא קיימת הכרה ראשונית בעיתיות הاتهמו. עקב לכך, שירות המבחן העיריך כי קיים סיכון גבוהה להישנות התחנוגות פוגענית וכן העיריך כי הנאשם אינו בשל לטיפול.

מהතסקרים לעונש עולה כי לאחר הרשותו בדיון, הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה בהפנתה משמעות מעשי ובעיתיות הاتهמו. ואף מתקשה לראות את פגיעתו במתלוונים. בכך יש להוסיף את התרשומה של העובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם במהלך מעצרו, כפי שהובאה בתסaurus המשלים לעונש מטעם שירות המבחן. כאמור, העובדת הסוציאלית ציינה בפני שירות המבחן כי מדובר באדם בעל דפוסי התחנוגות עברנית ומינופולטיבית, וכי קיים פער בין הבעת המוטיבציה והצהרו של הנאשם לטובות שנייה, לבין מה שהוא מוכן לעשות בפועל לצורך כך.

זאת ועוד; מהחומר שהובא לפניי עולה כי הנאשם שולב לפניי כעשר שנים בהליך טיפולו שלא צלח, וזאת במסגרת שחרורו המוקדם ממאסר ארוך קודם. אותה עת, הנאשם אמן היה עקי בדף הגעתו לטיפול. עם זאת, ולמרות הצהרותיו של הנאשם בדבר שינוי בתפישותיו והפסקת ההימורים, התברר בדיעד כי הנאשם הוסיף להמר בתקופת הטיפול ולבצע עבירות פליליות, והגיע לטיפול רק על-מנת לעמוד בתנאי שחרורו המוקדם ממאסר.

הנה כי כן, אין לומר כי הנאשם החל בתהליכי טיפול או הביע רצון לכך טרם מעצרו בתיק זה. אף אין לומר כי סיכון ההצלחה של הליך גמילה גבוהים בהכרח. כמו כן, לא ניתן להימנע מחשש שמא הרצון שמבטא הנאשם בעת לגמילה בקהילה מחוץ לכוטלי בית האסורים, נועד למלאו מגירת עונש מאסר בפועל ממשך בעניינו.

שנית, מעשי המרמה אותם ביצע הנאשם, הן כלפי המתלונים והן כלפי רשות המס, התפרשו על פני תקופה משמעותית בת כhana, במהלך חזר הנאשם על המעשים באופן שיטתי ושלשל לכיסו סכומי כסף גבוהים. זאת ועוד; כפי שיפורט להלן, עברו הפלילי של הנאשם כולל חמיש הרשעות קודומות בעbirot דומות לעבירות הננדנות לפני. הנאשם ביצע את המעשים בעיטים הורשע בתיק זה זמן לא רב לאחר שחרورو ממאסר קודם, כאשר עונש מאסר על-תנאי בן 4 חודשים תלוי וועוד כנגדו. בכל אלה יש כדי להזכיר על רמת מסוכנות ממשית הנש��ת מן הנאשם, באופן המקשה לשחררו לקהילה טיפולית שאינה בגדר חלופת מעצר הרמתית.

שלישית, אצין כיโนח חומרת המעשים בעיטים הורשע הנאשם, נוכח עברו הפלילי, נוכח קיומו של מאסר על-תנאי בר הפעלה, וכן אי השבת הכספיים למתלונים, עלול הנאשם להיות צפוי לעונש מאסר בפועל ממשי, וזאת אף אם ישחרר לקהילה טיפולית ואף אם ההליך הטיפולי יצליח. הנה כי כן, שחרورو של הנאשם בעת לטיפול בקהילה טרם גזירת הדין, עלול להוביל למצב בו הנאשם "יאלץ בתום הטיפול (גם אם ישא פרי) לחזור לכותלי בית הכלא על-מנת לשאת בעונש בגין מעשיו.

לבסוף, אצין כי שירות המבחן עצמו ציין בתסaurus הראשון כי מלכתחילה התלבט בהמלצתו הראונית לבחינת אפשרות לשחרור הנאשם לקהילה טיפולית. נראה כי לאחר הבירור עם העובדת-הסוציאלית בבית-המעצר והתרשםותה מה הנאשם, וכן לאחר שהתברר כי קיימות אפשרויות טיפוליות במסגרת שב"ס, מיתן שירות המבחן את המלצתו האמורה במסגרת התסaurus המשלים. מכל מקום, מהဟרת רע"ן טיפול ושיקום בשב"ס עולה בברור כי ניתן "מענה נרחב" לביעותיו של הנאשם במסגרת שב"ס, אך לשון ההבהרה. זאת, נוכח תכניות טיפול הניתנות בבית-סוהר "חרמון" לביעות משולבות הכוללות התמכרות ועבריתנות מרמה. יעיר כי אף אם צודקת ההגנה בטענתה לפיה אין מדובר בטיפול "יעודי" לגמilia מההתמכרות להימורים דווקא, הרי מהဟרת רע"ן טיפול ושיקום בשב"ס ניתן ללמידה כי גם בקהילה אין מסגרת טיפולית "חוודית לטיפול בהתמכרות להימורים בלבד (שם, פסקה 2). מכל מקום, נראה כי בעניינו של הנאשם יש מקום ליתן מענה לא רק לביעית ההתמכרות להימורים, אלא גם לדפוסי עברינות המרמה והזיווף החוזרים ונשנים מצדיו. הדבר מחייב תהליכי טיפול כוללי ומקייף הן בבעית ההתמכרות והן בעברינות המרמה, שכאמור שב"ס ערוץ לספקו בין כותלי בית כלא "חרמון". אוסף ואומר כי עד היום, הנאשם לא שחה בכלל "חרמון" במאסרי הקודמים (ראו: פרוטוקול דיון מיום 29.4.2015, עמ' 19, ש' 25; עמ' 21, ש' 29). זאת ועוד; הנאשם לא התנסה עד היום בתכניות הטיפוליות שביכולתו של שב"ס להציג בתחום הימורים או המרמה (ראו: פרוטוקול דיון מיום 29.4.2015, עמ' 21, ש' 28). בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי ככל שה הנאשם חוץ באמת ובתמים בטיפול בעビותיו, יוכל לעשות זאת במסגרת שב"ס, אם וככל שיימצא מתאים לשילוב בתכניות הטיפוליות המיעודות ליתן מענה לצרכיו (ראו והשוו: ע"פ 1286/14 רוזן נ' מדינת ישראל (20.5.2015) אשר דחה ערעור על פסק-דין של בית-המשפט המחוזי בת"פ (מחוזי ת"א) 14314-08-12 מדינת ישראל נ' רוזן (19.1.2014); עוד ראו והשוו: ת"פ (שלום כ"ס) 2723-07-2012 מדינת ישראל נ' יצחק (20.6.2012); כן ראו והשוו: ת"פ (שלום ב"ש) 10-12-39352 מדינת ישראל נ' ואלדמאן (20.3.2013). יעיר כי בית- המשפט המחוזי ראה להקל בעונש שנגזר על הנאשם פרשה, אולם לא התערב בעצם ההכרעה של בית-משפט השלום לפיה המקום לטיפול אפשרי בהתמכרות הנאשם להימורים הוא בין כותלי בית הכלא: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 2291-05-12 ואלדמאן נ' מדינת ישראל (20.3.2013)).

.12. בהתחשב בכלל הטעמים האמורים, אני סבורה כי אין הצדקה לחרוג בעניינו של הנאשם מן הכלל לפיו

התהילך הטיפולי יכול להיעשות במסגרת שב"ס בתקופת ריצוי עונש המאסר בפועל שיגזר עליו (זאת, אם וככל שהנאשם ימצא מתאים לתהליך טיפול כי, ויראה לשתף פעולה עמו). לפיכך, בבקשת ההגנה לשחרור הנאשם בעת לחולפת מעצר בקהילה טיפולית טרם גזרת עונשו, נדחתת בזאת.

טייעון הצדדים לעונש

13. באת-coach המאשימה, עו"ד מורייה הירש, טענה כי כל אחד משמוןת האישומים נשוא כתוב-האישום המתוקן, מהוות אירוע נפרד לצורך קביעתו של מתחם עונשה הולמת. לפי הטענה, מתחם העונשה הולמת לגבי האישום הראשון הנהו 10 עד 24 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום השני - 4 עד 18 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום השלישי - 6 עד 24 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום הרביעי - 12 עד 24 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום החמישי - 10 עד 24 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום השישי - 4 עד 18 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום השביעי - 10 עד 24 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום השמיני - 6 עד 18 חודשים מאסר בפועל. כך, בשים לב למהות העבירות בכל אישום, וכן לסכומי הכסף אותם השיג הנאשם בדרך מרמה. עוד נטען כי מתחם הקנס לעבירות המרמה, נע בין רביע לחצי מסכום המרמה. ואילו מתחם הקנס לעבירות המס נע בין רביע לחצי של סכום ההעלמה. אשר לעונש המתאים - המאשימה عمדה על מכלול הנسبות לקולא ולהומרה בעניינו של הנאשם, ועתה להטיל עליו עונש ברף האמצעי של המתחמים, תוך חפיפה מועטה בין העונשים בגין כל אירוע, ותוך הפעלה במצבבר של עונש המאסר המותנה בין ארבעת החודשים התלו依 ועומד כנגד הנאשם. בסך הכל, עתירה המאשימה להשיט על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס כספי. אשר לגובה הקנס - עתירה המאשימה לקנס ברף התחרตอน של המתחמים להם טענה עקב מצבו הכלכלי של הנאשם, תוך שציינה כי ניתן לחפות בעונשי הקנס של עבירות המרמה וUBEIROT HAMAS.

14. באת-coach הנאשם, עו"ד חגית רייזמן, טענה כי מתחם העונש הולם בין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם מתחילה מחודשים בודדים של מאסר בפועל, וכי הרף העליון של המתחם הנה גמיש. הסוגירות עתירה לאמץ האופציה השיקומית בעניינו של הנאשם ולהרגג מהמתחם משיקולי שיקום. לחילופין, טענה הסוגירות כי ככל שיוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל יש להטיל לכל היותר 24 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי המעצר. הסוגירות عمדה על כך שנוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, נמנע ממנו להסביר את כספיהם של המתלוננים וכן להסיר את מחדריו בכל הנוגע לעבירות המס. עוד צוין כי חלק מהמתלוננים נקטו בהליך אזרחים כנגד הנאשם. בית-המשפט התבקש ליתן לכל אלה ביטוי במסגרת העונשה הכספית שתוטל על הנאשם.

יוער כי באות-coach שני הצדדים תמכדו את טיעוניהם לעונש באסמכתאות מן ההחלטה.

15. הנאשם בדבריו לפני עמד על הקשיים עם התמודד לאורך חייו, הן בתחום העסקי והן נוכחות התמכרותו להימורים. הנאשם הביע חריטה על מעשיו וביקש כי בית-המשפט יאפשר לו להשתלב בהליך טיפול מוחוץ לכטלי הכלא.

ריבוי עבירות - האם יש לקבוע מתחם אחד לכל האישומים (כטענת ההגנה) או שמא יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום (כטענת המאשימה)?

16. לאחר שהנאשם הורשע בריבוי עבירות ונוכח ההסדר הקבוע בסעיף 40ג לחוק העונשין, מתעוררת השאלה האם כל אישום מהווע אירוע נפרד לצורכי קביעותם של מתחמי עונישה הולמת, או שמא יש להשיקף על שמנת האישומים כאירוע אחד לצורכי קביעתו של מתחם עונש הולם כולל.

17. לא זמן נזקק בבית-המשפט העליון בע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014) לסוגיות הפרשנות של המונח "AIROU" בסעיף 40ג לחוק העונשין, ביחס לפרשנות המונח "מעשה" בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי). שלושת שופטי המותב באוטה פרשה, היו תמיימי דעים כי המונח "AIROU" בסעיף 40ג לחוק העונשין, רחב יותר מהמונח "מעשה" בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי, קר ש"AIROU" אחד יכול לכלול מספר "מעשים". לצד זאת, ניתן להזות בפסק-הדין שתי גישות מרכזיות בנוגע לפרשנות המונח "AIROU" לפי סעיף 40ג הנ"ל:

הגישה הפרשנית האחת הינה גישתו של כב' השופט דנציגר. לפי גישה זו, כדי להכריע בשאלת האם תרחיש עובדתי מסוים מהווע "AIROU אחד" או "מספר AIROUS" לפי סעיף 40ג לחוק העונשין, על בית-המשפט להפעיל "מבחן צורני-עובדתי". מבחן זה בודק האם עבירות אשר בוצעו בראוף ובנסיבות יחסית של זמן ומקום, ניתנות להפרדה (שאז מדובר במספר "AIROUS"); או שמא מדובר מכלול אחד של פעולות SMAOFINOT במחשבה פלילית אחת ובתוכנן פלילי אחד (שאז מדובר ב"AIROU אחד"). לשיטת השופט דנציגר, "המבחן הצורני-עובדתי" הינו בעל אופי לוגי-טכני, המתעלם משאלות שבמהות (כגון: מספר הקורבנות, מהות הנזק והערכיהם שנפגעו). רק בשלב הבא של קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת עונשו של העבריין, נזקק בית-המשפט לשאלות שבמהות ועליו לקבוע, בין היתר, האם לפצל את האירוע למספר "מעשים" כמפורטו של מונח זה בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי, על כל הנובע מכך במישור העונשי (שם, פיסקה 29).

הגישה הפרשנית השנייה הינה גישתה של כב' השופט ברק-ארץ, אליה הctrpf בהסכמה כב' השופט פוגלמן. לפי גישתה של כב' השופטת ברק-ארץ, יש לפרש את המונח "AIROU" בסעיף 40ג לחוק העונשין לפי "מבחן הקשר ההדוק". בהתאם למבחן זה, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין פעולות שיש בינהן קשר ענייני הדוק. ברגיל, קשר זה יימצא בין עבירות שהייתה בינהן סמיכות זמניות, או כאשר העבירות היו חלק מאותה תוכנית עברינית והתקיים בינהן קשר הדוק, אף כאשר העבירות בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרה (שם, פיסקה 5). בשלב הבא, על בית-המשפט לקבוע האם כל "AIROU" כולל בחובו "מעשה" אחד או מספר "מעשים", כמפורטו של מונח זה לפי סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי. ודוק, היותו של "AIROU" כולל מספר "מעשים", יכול במקרים מתאימים לשווות לו מידת נוספת נסpta של חומרה ולהשפי על קביעת מתחם העונשה ההולמת (שם, פסקאות 10-8).

כב' השופט פוגלמן, שכאמור הctrpf בהסכמה לעמדת ההחלטה של כב' השופטת ברק-ארץ, הדגיש כי לפי השקפותו, התיבה "AIROU אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריניות שבוצעו על-פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבותות שונות; ובמקומות שונים. והכל- כאשר הפעולות היו מסכת עברינית אחת לפי בחינה תכליתית- פונקציונלית (שם, פיסקה 2).

18. כאמור, השאלה העומדת להכרעתה בתיק זה הינה האם יש לראות מכלול האישומים נשוא כתוב-האישום

המתוקן "airout" אחד (הכול מספר מעשים) בגיןו "קבע מתחם עונש הולם אחד כולל (כטענת ההגנה); או שמא יש לראות בכל אישום "airout" נפרד עם מתחם עונשה הולם משלו (כטענת המאשימה). נראה לי כי בשאלת זו קיימים פנים לכואן ולכואן, בהתאם לגישות הפרשניות השונות שהובאו בע"פ 4910/13 ג'אבר הנ"ל:

לפי "הבחן הczoroni-עובדתי" בו מצדד כב' השופט דניציגר, כל אישום בכתב-האישום המתוקן יכול להיות "airout" נפרד לצורך קביעת מתחמי עונשה הולם. מסקנה זו מתבקשת מכך שהעבירות שנכללות באישומים השונים אינן תמיד זהות; העבירות בוצעו במקרים שונים על פני תקופה-זמן של שנה, וזאת כלפי מתחומים שונים וכן כלפי רשות המס, כך שהמקרים ניתנים להפרדה באופן שאינם מלאכותי.

לעומת זאת, לפי "בחן הקשר הדוק" בו תומכים כב' השופטים ברק-ארץ ופגלמן, על- אף שמדובר בעבירות שאינן זהות לחלוtin ואשר בוצעו בזמןים שונים כלפי מתחומים שונים, ניתן לסביר כי מדובר במקרה מס' 1-7-10 ווסקים בעבירות מרמה אשר בוצעו בדרך פעולה דומה, בסמיכות זמניות יחסית זו לזה וממניע דומה. כתוצאה מיידי הדיווח לרשות המס על העסק ועל הכנסותיו שהושגו במרמה, הנאשם אף ביצע את עבירות המס נשוא האישום השני לכתב-האישום המתוקן. לפי גישה זו, יש לקבוע מתחם עונשה הולם אחד בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, בהיותן בגדר "airout" אחד.

19. לאחר שشكلתי בדבר, אני סבורת כי אין הכרח להכיר בין שתי הגישות הפרשניות למונח "airout", שכן בכךן של שתי הגישות להביא במקורה דין לאוֹתָה תוצאה עונשית: אם נלך בהתאם ליפה האישומים מהווים "מספרairouts" ("בחן czoroni-עובדתי"), הרי נכון היזיקה בין האישומים יהיה מקום לגזoor עונש כולל בגין אותם אירוטים כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, תוך חפיפה מסוימת של העונש בגין האירוטים השונים. לחילופין, אם נלך בהתאם ליפה האישומים מהווים מלכתחילה "airout אחד" ("בחן הקשר הדוק"), הרי במסגרת קביעת המתחם לא ניתן יהיה להתעלם מכך שככל אישום מהו "מעשה" נפרד כמובנו של מונח זה בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי. טיב ומספר המעשים בגין הורשע הנאשם, ישו מידה של חומרה שתשפיע על קביעת מתחם העונש הולם הכלול בגין אותם המעשים (ראו והשוו: ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חגי'אה (2014.10.30), פיסקה 22 לפסק-דין של כב' השופט דניציגר, אל מול פסק-דין של כב' השופט ברק-ארץ. יוער כי באותה פרשה, ראה כב' השופט ג'יבוראן להויתר את שאלת הגדרטו של המונח "airout" בסעיף 40ג לחוק העונשין ללא הכרעה). בין כך ובין אחרת, גזירת העונש המתאים (אם בגדדי המתחמים ואם בסטייה מהם) מבוססת על אותם עקרונות ושיקולים ממופוט במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין. בהתחשב בכך, שתי הגישות הפרשניות למונח "airout", עושות להוביל בסופה של דרך לאוֹתָה תוצאה עונשית.

אשר על כן, נכון עמדתי ליפה אין הכרח להכיר בין שתי הגישות הפרשניות שהוזכרו, אקבוע מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל אישום (זאת בהתאם ל"בחן czoroni-עובדתי"). בנוסף, אקבוע מתחם עונש הולם כולל בגין כל העבירות בגין הורשע הנאשם (זאת בהתאם ל"בחן הקשר הדוק"). לאחר מכן, אפנה לקביעת העונש המתאים.

קביעת מתחמי העונשה הולם

20. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחמי העונשה הולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך

התיחסות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ובמידיות הענישה הנהוגה.

21. **בכל הנוגע לפגיעה בערכיהם המוגנים** - הערכיהם המוגנים בסיס עבירות המרמה אשר בוצעו הורשע הנאשם תכליתם להגן על קניינו של הפרט ועל קיומם של יחסיו אמון בשוק הפרטי והעסקי וכן להגן על חופש הרצון, חופש הבחירה וחופש הפעולה של הפרט. בכל הנוגע לעבירות המס - הערך החברתי הנפגע בגין עבירות אלה הוא ערך השוויון בנطال המס, מהוואה ابن יסוד במערכות אכיפת חוק תקינה. עבירות המס מובילות לפגיעה בסדר החברתי, לשיבוש הפעולה התקינה של מגנון גביה המיסים, ובסופה של דרך לפגיעה בקופה הציבורית ולהטלת מעמסה כספית מוגברת על כלל הציבור. לא אחת נאמר בפסקה כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשה לחשיפה, שמסבות נזק לאוצר המדינה ומובילות להגדלת הנطال על יתר אזרחי המדינה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - הנאשם הורשע בביטוי שרשרת של מעשי מרמה, שנפרשו לאורך תקופה-זמן משמעותית בת כhana ופגוו במספר ניכר של מתלוננים. המעשים בוצעו בשיטות ובהוכום לאחר תכנון מוקדם וחשיבה על פרטיים, לרבות בדרך של פתיחת משרד, הזמנת לכוחות פוטנציאליים לאותו משרד, והחמתם על חוזים תוך הצגת מצגי שווה, באופן שהוביל לכך שככל אחד מן המתלוננים נתן אמון בנאשם והעביר לידי סכומי כסף משמעותיים בסך עשרות אלפי ₪, בתקופה שהנאשם יסייע להם מול רשותו הTechnion והעירייה. הנאשם ניצל לרעה את תמיימותם של המתלוננים וכן את חשמם מפני התמודדותם עם המנגנונים הבירוקרטיים המצדירים את ההייטלים, ההיתרים והרישוי בתחום הבניה. הוא שכנע את המתלוננים כי הוא יכול להוביל להפחחתת ההייטלים /או להשגת ההיתרים המוחלים, בידועו כי אין אפשרות לפעול כפי שהבטה.

הسنגורית טענה לפני כי העבירות בוצעו ללא תחוכם, וכי הנאשם העביר בחלק מהאישומים (השלישי, החמישי והשביעי) סכומי-כספי לגורמים העוסקים בתחום הבניה והוצאה היתרים, באופן היקול למד על כוונה מצד הנאשם לטפל בעניינים של המתלוננים. בהתייחס לכך אומר כי אכן רואה עין בעין עם הסנגורית את רמת התחוכם שהייתה קרוכה במשיו של הנאשם. בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הוא ידע כי אין ביכולתו למש את התחייבותיו כלפי המתלוננים, אף-על-פי-כן החתים אותם על חוזים ונטל מהם כספים בשיעורים גבוהים. יתר על כן; כאשר חלק מהמתלוננים גילו כי הנאשם לא פועל לפי התחייבותיו, הנאשם העביר לדוחם שיקים מזויפים או הציג להם היתרי בניה מזויפים, בניסיון להמשיך עם מצגי-השווה ועם דרכי הכחש והמרמה כלפי המתלוננים. מדובר, כאמור, במקרים שיטתיים ומורכבים, שהיו קרוכים בתחום ובתוכנו מוקדם. סכום הכספי המצתבר שהנאשם הצליח להשיג במרמה ובזיזוף, הנו כ- 345,000 ₪. כספים אלה לא הושבו למATALONIUS עד היום - אפילו לא שקל אחד - והוא דבר מעצם את הנזק שנגרם להם כתוצאה מביצוע העבירות. אם לא די בכך, הרי הנאשם לא דיווח לרשות המס על העסק שפתח ועל הכנסותיו מן העסקאות האמורות, לא ניהל פנקסי חשבון ולא הוציא חשבון. בכך הוביל הנאשם לפגיעה נוספת, נספת, לא רק במATALONIUS אלא גם בקופה הציבורית. כל אלה מובילים למסקנה כי עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים בנסיבות המקורה, הייתה ממשמעותית. הסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירות נעוצה בהתמכרותו להימורים וה策ור "לייצר" כסף מזמין כדי למן התמכרות זו.

22. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בשים לב לפגיעה בערכיהם המוגנים; בהתחשב בחומרת המעשים ונסיבות ביצועם; ובהתחשב במידיות הענישה הנהוגת; אני סבורה כי מתחמי הענישה הולמת **לגביו רכיב המאסר**

בפועל במקרה שלפני הינם כدلיקטן:

בהתאם ל"מבחן הצורני-עובדתי" (לפיו עסקין ב"מספר אירועים"):

מתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר בפועל בגין כל אחד מהאישומים הראשון, השלישי, הרביעי והשביעי (כאשר הנאשם השיג במרמה סכומי כסף בשיעור של עשרה אלף **ל** בכל אחד מהאישומים האמורים, ובחלוקת אף עשה שימוש בשיקום מזויפים או בהיתרי בנייתו מזויפים) נע ממספר חד-ספרתי גבוה של **חודשי מאסר** בפועל ועד 24 חודשים מאסר בפועל לכל אישום (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי חיפה) 13-06-13 43352 אברהם נ' מדינת ישראל (28.11.2013); ת"פ (שלום ת"א) 12-02-12 5262 מדינת ישראל נ' הררי (27.9.2012)).

אשר לאישומים השני, החמישי והשישי - סכומי הכספי שהושגו במרמה באישומים השני והשישי, היו נמוכים יותר (כ- 20,000 **ל** בכל אישום) ולא כללו זיוף מסמכים או שימוש במסמכים מזויפים. אשר לאישום החמישי - הנאשם הורשע במסגרתו בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה בסיבות מחמירות (להבדיל מעבירה מושלתה), וגם במסגרתו לא עשה זיוף מסמן או שימוש במסמך מזויף. לפיכך, מתחם העונשה ההולמת לגבי רכיב המאסר בפועל בגין כל אחד מהאישומים השני, החמישי והשישי, נע ממספר בודד של **חודשי מאסר** בפועל ועד 18 חודשים מאסר בפועל לכל אישום.

מתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר בפועל בגין האישום השמנני (עבירות מס בנוגע להכנסות בשיעור של כ- 345,000 **ל**, כאשר סכום זה אינו משקף בהכרח את הרוח "הנקוי" החיב במס), נע ממספר בודד של **חודשי מאסר** בפועל ועד 18 חודשים מאסר בפועל (ראו והשוו: ת"פ (שלום רם') 11-09-09 51228 מדינת ישראל נ' ابو כפאגה (8.12.2013); ת"פ (שלום ים) 11-01-01 29047 מדינת ישראל נ' ابو רmileה (22.10.2014); ת"פ (שלום ת"א) 08-08-08 3988 מדינת ישראל נ' ברין (27.6.2010)).

בהתאם ל"מבחן הקשר הדוק" (לפיו עסקין ב"אירוע אחד" הכלול "מספר מעשים"):

מתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר בפועל בגין שמות אישומים נשוא כתוב-האישום המתוקן, נع מ- 36 ועד 84 חודשים מאסר בפועל (קרי- שלוש עד שבע שנים מאסר בפועל).

23. **בכל הנוגע לרכיב הקנס הכספי בנוגע לעבירות המס** - הלכה פסוקה היא כי לא ניתן לראות בהuder יכולת לגבות מן העבריין את חוב המס במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על-ידו או שיקול להקלת בעונשו. בקביעת מתחם הקנס ההולם בנוגע לעבירות המס בהן הורשע הנאשם, יש לחתת בחשבון, בין היתר, את סכום ההכנסה המדוברת, וכן את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ובני משפחתו כעולה מתקיורי שירות המבחן ומטעוני הסוגורית (ראו: סעיף 40 לחוק העונשין). בהתחשב בכך, אני סבורה כי מתחם הקנס ההולם בגין עבירות המס בנסיבות מקרה זה, נع מ- 20,000 **ל** ועד 80,000 **ל** (ראו והשוו: רע"פ 14/14 6371 אבו מנסי נ' מדינת ישראל (28.10.2014); רע"פ 977/13 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.2014); רע"פ 74/13 חלידו נ' מדינת ישראל (17.3.2013); רע"פ 13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013); עפ"ג (מחוזי מרכז) 13-04-554 מדינת ישראל נ' וקנין (26.5.2013); ת"פ (שלום רם') 11-09-11 51228 אבו כפאגה הנ"ל).

24. בסיום פרק זה, אני רואה להתייחס גם לרכיב ה**פיזי הכספי למתלוננים** בגין עבירות המרמה והזיווף בהן הורשע הנאשם. נוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, נוכח הנזק הכספי שנגרם לכל אחד מהמתלוננים (כאשר עד היום לא הוחזרו הכספיים שנטלו מהם במרמה ولو במקצת), נוכח המנייע הכספי שבבסיס עבירות המרמה והזיווף, וכן נוכח האינטרס הציבורי בהתרעת היחיד והרבבים מפני ביצוען והפיקthan לבalty משタルומות גם במישור הכלכלי - אני סבורה כי יש מקום לחיבת את הנאשם ביפויו כספי לטובת המתלוננים. בהחלטה הסגנoriaת בדבר מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ובני משפחתו, אומרים כי בוגדון ל�נס, היפוי סעיף 77 לחוק העונשין הוא בעל מאפיינים אゾרתיים. שם שבהילך אゾרתי במסגרת תביעה נזיקית, אין חשיבות לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם במסגרת שאלת החיבור או שיערו, אך גם בהליך הפלילי אין ליתן לנanton זה משקל ממשמעות.

בכל הנוגע לשיעור היפוי - בחינת הפסיקה הנווגת מלמדת כי במקרים אחרים שעסקו בעבירות מרמה סדרתיות ורחבות היקף, נפסקו פיצויים בשיעורים שונים. במקרה מהמרקמים וחובבו הנאשימים ביפויו לעבירות בהיקף נמוך משיעור הכספיים שהושמו במרמה, ובשילוב מהמרקמים וחובבו הנאשימים ביפויו בהיקף של מלאו הכספיים האמורים. יוער כי לא קל ללמוד גירה שווה במקרים אחרים, בשים לב לשוני בפרמטרים מגוונים כגון: מכלול השיקולים לקולא ולחומרה בכל מקרה לגופו; היקף הנזק שנגרם; השאלה האם הוטל על הנאשם כניסה כספי משמעותית לצד החיבור ביפויו המתלוננים; השאלה האם הנאשם השיב כספי שקיבל לידי במרמה טרם מתן גזר הדין, וכו' ואופן חלקו; ועוד.

אוסיף ואומרים כי הנטיה בפסקה היא לא לדחות את מועד תשלום היפוי עד לאחר סיום ריצוי עונש המאסר בפועל, בשים לב לכך שאחת מתכליותיה המרכזיות של פסיקת פיצויים לפי סעיף 77 לחוק העונשין, היא מתן סעד לנפגע העבירה בסד זמינים קצר, מבליל שיאלץ להמתין לסיום של הליכים אゾרתיים (ראו הדיון בת"פ (שלום י-ט) 32071-01-13 מדינת ישראל נ' סקרה (2.9.2013) ומכלול האסמכתאות המובאות שם בסוגית היפויים בפלילים).

העונש המתאים

25. בנסיבות העניין, לא ראייתי לסתות לקולא משיקולי שיקום מן המתחמים שנקבעו (ראו בהקשר זה הטעמים שפורטו בפסקאות 11-12 לעיל). כמו כן, לא מצאתי הצדקה לסתות מהמתחמים לחומרה, משיקולי הגנה על שלום הציבור.

26. לצורך גירת העונש בגדרי המתחמים שנקבעו, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 4יא לחוק העונשין:

לקולא, התחשבתי בהודאת הנאשם בעבודות כטב-האישום המתוון ובחסכו במשאים ציבוריים עקב יתרור הצורך בניהול הוכחות. יוער כי הודהת הנאשם חסכה שמייעתם של שלושים עד-תביעה, וכך יש ליתן משקל ממשי. כמו כן, התחשבתי בחרטה שהביע הנאשם בדבריו לפניי, וכן בנסיבות האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקרי שירות המבחן ובטיועני הסגנorigeat לפניו. בהקשר זה, נתתי דעתך לכך שה הנאשם בעל משפחה אב לשלושה ילדים, כשמצבה הכלכלי של המשפחה קשה. בנוסף לכך, ראייתי לתת משקל לשיתוף הפעולה של הנאשם בקבוצות הטיפול בהן שולב במסגרת הליך המעצר, וכן לנכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפול שייתאים לצרכיו על רקע התמכרותו להימורים

ודפוסי המרמה שסיגל לעצמו במשך שנים (ראו והשוו לאחרונה: ע"פ 5928/14 אורן נ' מדינת ישראל, פסקה 35 (13.5.2005)).

לחובת הנאשם שקלתי את עבורי הפלילי אשר כולל חמש הרשעות קודמות, אשר מרביתן בעבירות רלוונטיות (לרובות: הונאה בכרטיס חיוב, גנבה, קבלת דבר במרמה, זיווג בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף ועוד). בגין הרשעותיו הקודמות, ריצהו הנאשם עונשי מאסר בפועל מאחריו סORG ובריח, חלקם לתקופות משמעותיות. זאת ועוד; הנאשם ביצע את העבירות שלפני שעיה שתלי ועומד כגדתו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה שהוטל עליו ביום 26.3.2012 בת"פ (שלום י-ם) 15792-11-10. באותו מקרה, הצהיר הנאשם בפני בית-המשפט על זינחת דרכו העברינית. אף-על-פי כן, הנאשם שב וביצע את העבירות שנדרנו לפני, ובזו הפעם בהיקפים גדולים וחמורים יותר מאשר באותו תיק קודם, באופן המעיד על דפוסי פעולה חוזרים ונשנים. אף תסקיי שירות המבחן מעלים תמונה מעוררת קושי, נוכח נטילת אחريות חלקית בלבד של הנאשם בפני שירות המבחן, וקושי בהפנמת הפסול שבמיעדים. יוער כי ככל התקופות בהן היה הנאשם משוחרר מהכלא, לא פנה הנאשם מיזמתו לטיפול כלשהו בהתמכרותו להימורים ובדפוסי המרמה שסיגל לעצמו על-حسابם של אחרים. כל אלה, מצביעים על צורך בהשתת ענישה משמעותית שהיה בה כדי להרטיע את היחיד ואת הרבים מפני ביצוע עבירות מן הסוג הנדון.

27. בסופה של שキולה, ראייתי להשיט על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוין ברף הבינוני-תחתון של מתחמי הענישה שקבעתי לעיל. יוער כי אלמלא ההודאה שחסכה את הצורך בניהול הליך הוכחות, ואלמלא הרצון שהביע הנאשם בהשתלבות בהליך טיפול, היה ראוי למקם את עונשו של הנאשם ברף ענישה גבוהה יותר. יש לקוות כי הנאשם ינצל את תקופת מאסרו על-מנת להשתלב בהליך טיפול מתאים במסגרת שב"ס.

בנוסף, יוועל עונש המאסר המותנה התלי ועומד כנגד הנאשם במצטבר לעונש שיטול עליו בגין התקיק שלפני, וזאת בשים לב לכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין. לצד זאת, יוטלו על הנאשם עונשי מאסר מותנים הצופים פני עתיד, וכן קנס ופיצוי למטלוננים. יוער כי בקביעת שיעור הקנס נתתי דעתך למצוות הכלכלי של הנאשם. בקביעת שיעורי הפיצוי התחשבתי בכך שמחד גיסא, כספי המרמה לא הושבו למטלוננים עד היום על-אף הנזקים שנגרמו להם; ומайдך גיסא, לפני המטלוננים פותחה הדרך לתבוע את הנאשם על מלא נזקיהם בתובענה אזרחות מתאימה. מועד התשלום ידחה למספר חדשים על-מנת לאפשר לנԱם שהות להתקון לכך.

לסיום אציג כי לא ראייתי לחلط את סכום הכספי שנתפס אצל הנאשם עם מעצרו (3,350 ל"ח). כך הוא הדבר, שכן המאשימה לא הגישה בקשה חילוץ מסודרת לגבי סכום הכספי האמור, ולא נשמעו טענות בדבר טיב הקשר בין סכום הכספי שנתפס אצל הנאשם, לבין העבירות שבוצעו.

סוף דבר

28. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:
א. ארבע וחצי (4.5) שנות מאסר בפועל. מעונש זה ינוכוימי המעצר שריצהו הנאשם בתיק זה (באת-כח

המיאה משרה כי מדובר בימי מעצר מיום 3.3.2014 עד יום 6.4.2014 וכן מיום 2.6.2014 ואילך). עם זאת, אני קובעת כי אין לנכות מהעונש שנגזר בגין תיק זה, תקופת בת 45 ימים בה ריצה הנאשם במהלך מעצרו עונש מאסר בפועל שהושת עליו ביום 8.12.2014 בת"פ (שלום ו-ם) 11-12-37760.

ב. עונש המאסר המותנה בן 4 חודשים שהוטל על הנאשם בבית-משפט השלום בירושלים בת"פ 10-11-15792, יופעל במצטבר לעונש שהוטל בפסקה א' לעיל.

סעיף הכל ריצה הנאשם 58 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצר כמפורט בפסקה א' לעיל.

ג. 4 חודשים מאסר בפועל למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע מסווג עון.

ד. 7 חודשים מאסר בפועל למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע מסווג פשע.

ה. קנס כספי בסך 30,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 10 תשלוםומים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.2016 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרתו לפירעון מיד.

ו. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים נשוא האישומים 7-1, בהתאם לפירוט שללן:

لمתלון נשוא האישום הראשון - פיצוי בסך 27,500 ₪.

لمתלון נשוא האישום השני - פיצוי בסך 9,000 ₪.

لمתלון נשוא האישום השלישי - פיצוי בסך 27,500 ₪.

لمתלון נשוא האישום הרביעי - פיצוי בסך 25,000 ₪.

لمתלון נשוא האישום החמישי - פיצוי בסך 20,000 ₪.

لمתלון נשוא האישום השישי - פיצוי בסך 10,000 ₪.

لمתלון נשוא האישום השביעי - פיצוי בסך 44,000 ₪.

יעור כי באישומים בהם קיימ יותר ממתלון אחד, יחולק סכום הפיצוי באופן שווה ביניהם.

סכום הפיצוי ישולם ב- 10 תשלוםומים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.2016 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרתו לפירעון מיד.

המיאה תעבור לזכירות בהקדם את פרטי המתלוננים על-מנת שהכספים יוכלüber לגור לידיהם.

ז. סכום הכספי שנטפס אצל הנאשם עם מעצרו, יושב לו או למי מטעמו.

בסיום הדברים, אני רואה לצין כי הנאשם בדבריו לפני הביע רצון להשתלב בהליך טיפול. הן שירות המבחן והן רע"ן טיפול ושיקום בשב"ס הביעו נוכנות לבחון את האפשרות לשילוב הנאשם במסגרת טיפולית בשב"ס, ואף צוין כי תמכנה תכניות מתאימות במסגרת בית-כלא "חרמון". **הגורמים המתאיםים בשב"ס מتابקשים לבחון את האפשרות לשילוב הנאשם בתכנית טיפולית מתאימה בכלא "חרמון"** (או בכלא אחר), בכפוף לבדיקה התאמתו של הנאשם לכך, ובכפוף לנוהלים הקיימים על העניין.

המצוירות תשלח העתק גזר-הדין לשירות המבחן וכן לרע"ן טיפול ושיקום בשב"ס, סג"ד קרן גלבוע
(זאת, בהמשך לפניהה לבית-המשפט מיום 22.4.2015).

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג סיון תשע"ה, 10 יוני 2015, במעמד הצדדים.